

לשוננו לעם

עורכים: א' אברונין, מ' אזרחי וי' פרץ

מתוך

כרך א, חוברת ד, תש"ו

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

א. לוריא, יבנאל

מה שפגמנו בספירה...

כדאי להעיר, על כמה שבושים בשפת
הספירה והמנין, שכבר נעשו כמעט קבע
בלשון הדבור.

1. ארבע, שמונה. נגינת המספרים האלה, כידוע, מלרע. אך הולך ופושט ההרגל לבטאם מלעיל דוקא. יש לדרוש מהטלפוניסטים לבטאם נכונה ובזה ישפיעו על הקהל הרחב. *

2. עשרים ושתים, עשרים ושמונה. ו' החבור לפני אות שואית נקראת, כידוע, בשורוק. רבים וביניהם גם הטלפוניסטים טועים ואומרים: ושתים, ושמונה ו' בחיריק.

3. עשר השנים, עשרת הדברים. שגיאה רווחת היא גם בדבור גם בכתב: "עשרת השנים האחרונות". "עשרת" יאמר רק בסמיכות לשמות ממין זכר, בשמות ממין נקבה צ"ל "עשר" גם בסמיכות.

דוגמה: ו"אפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד" (ויקרא כ"ו, כ"ו).

4. מחצה (מ' בסגול, ח' בחטף סגול, צ' בקמץ). רבים אומרים בטעות מחצה — מ' בפתח, ח' בשוא, צ' בסגול. וכן הדפיסו בתוזר חדשי של מוסד חשוב: "המחצה הראשון, המחצה השני של החודש".

5. שלשה רבעים בנפרד, שלשת רבעי בנסמך. רבים שוגים ואומרים "שלושת רבעי" גם בנפרד. וכן נדפס באחד העתונים: "לתכניות הערביות יוסיפו שעה ושלושת רבעי". ומפני שהשגיאות הנ"ל הן פרי השגרה, צריך להעיר עליהן במיוחד.

(*) ומעשה באשה אחת, שהזמינה שיחה טלפונית ודקדקת להגות את שני המספרים האלה כהלכה. הטלפוניסטית חזרה על המספרים הללו בהטעמה המשובשת והוסיפה: דברי כמו שצריך!